

over 10 000 Kr.s Jordværdi. Denne Lempelse i Pligten til Aflevering af Korn for det ikke vintersæddyrkende Landbrug kan vi ikke have noget imod, da den særlig angaar de Brug, som har stærkt Behov for Foderkorn. Man har foretaget en Forandring i Formen, hvorved man mener at være gaaet bort fra Ligningen, men i Virkeligheden har man alligevel bibeholdt den, thi Ligningen har aldrig været tænkt som andet end et Afleveringsgrundlag for dem, der ikke dyrkede Vintersæd. Formen har altsaa mindre at sige, det er Realiteten, det kommer an paa, og derfor har vi ikke noget imod at gaa ind paa den foreslaaede Form, saa meget mindre som det jo under Udvalgsbehandlingen i Folketinget Gang paa Gang blev hævdet, at hvis man kunde finde en anden, brugbar Form og en anden Betegnelse for det, man tilstræbte, skulde man ikke have noget imod at gaa ind derpaa. Denne Aflevering af Byg, som paalægges Landbrugere, der ikke eller næsten ikke dyrker Vintersæd, vil give noget mindre til Statslagrene end det, der var foreslaaet af Folketinget, men det er ikke meget store Partier, det drejer sig om.

Dernæst har man foretaget den Forandring, at der skal gives Ombytningsret for indtil 20 hkg Korn pr. Landbrug. Man har fulgt den Plan, som forelaa i Folketingets Affattelse af Lovforslaget, der gik ud paa, at af det paalignede Kvantum Korn kunde man faa indtil 18 hkg ombyttet pr. Landbrug. Man søger herved at komme de mindre og mellemstore Landbrug mest til Hjælp ved at give dem forholdsmæssig den største Ombytningsret, og hvorvidt denne Ombytningsret senere skal udvides, skal den høje Rigsdag tage Bestemmelse om, efter at der efter Indkaldelse er indkommet Anmodninger om Ombytning af Korn fra de forskellige Landbrug, og man saaledes paa Grundlag af disse Forlangender er i Stand til at overse, hvor stor Trang der er til at faa Foderkorn i Stedet for Vintersæd. Paa dette senere Tidspunkt vil det ogsaa være muligt bedre at overse, hvor meget det finansielt kommer til at koste Staten, hvis man gaar til at udvide Ombytningsretten betydeligt fra det, der nu i Lovforslaget er sikret Landbruget.

Den tredje Ændring, jeg skal omtale, angaar Betalingen for det Korn, som man ikke ønsker ombyttet med Foderkorn. I Folketingets Affattelse var Prisen fikseret til 30 Kr. pr. hkg. Her er den samme Pris fastholdt med den Tilføjelse, at hvis

Gennemsnitsprisen for den Majs, der for Statens Regning importeres til Landet indtil 1. Juni 1920, bliver højere end 30 Kr., skal denne Merpris betales som Bonus til de Landmænd, der har leveret Brødkorn til Statslagrene i dette Høstaar. For Øjeblikket ser det heldigvis ud til, at Priserne paa Foderkorn vil falde, og at det vil blive muligt at indføre de til Ombytning nødvendige Mængder af Majs til Priser, der ikke naar de 30 Kr. Derved vil dette Spørgsmaal være uden Betydning, og da vil 30 Kr. blive den endelige Pris. Jeg for mit Vedkommende kan kun sige, at det vilde være glædeligt, om Prisen kunde blive lavere; alle ønsker jo saa rigelige Tilførsler af Foderkorn som muligt.

Det var de tre væsentligste af de Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet i Landstinget.

Dernæst er der indført nogle Forandringer angaaende Administrationen af Loven. Der foreslaas en anden Sammensætning af Amtsnævnene og af det Udvalg, der fra Landbrugets Side skal bistaa Ministeren ved Administrationen af Loven. I Stedet for det nuværende staaende Landbrugsudvalg skal der nedsættes ét Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer valgte af Landboforeningerne, 3 Medlemmer valgte af Husmandsforeningerne og 1 med Foderstofimporten kendt Medlem udpeget af Andelsudvalget. En saadan Sammensætning kan vi ikke have noget imod; det er de samme Organisationer, kun med et færre Antal Repræsentanter. Jeg mener, det vilde have været mere formaalstjenligt at bevare den nuværende Sammensætning og gøre Brug af den Indsigt og Erfaring, det nuværende staaende Landbrugsudvalg har erhvervet. Jeg ved ikke, om det bliver de samme Repræsentanter, der fortsat bliver Raadgivere; det vil sikkert afhænge af, hvor stor Betydning den Opsigelse havde, der er indgivet af nogle af Medlemmerne af det nuværende staaende Landbrugsudvalg.

Dette er som sagt, de væsentligste Forandringer, og de er ikke af saa stor Betydning, at jeg for mit Vedkommende kan se, at der skulde være nogen Betænkelighed ved at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger. Udover det, jeg allerede har nævnt, er der indføjjet midlertidige Bestemmelser angaaende Brødpriisen og Flæskeprisen for Oktober Maaned. Det forudsættes, at naar Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte Priserne paa disse Livsfornødenheder i Oktober Maaned, vil det derefter være muligt at fremsætte